

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Terezou Jachura Maříkovou, v právní věci žalobce: **Imex Group, s. r. o., IČ: 25829050**, se sídlem Nádražní 1258/22, Ostrava, zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, AK se sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno, proti žalovaným: 1) **Česká republika – Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 1, Praha 6, 2) **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, 3) **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve výši 15,000.000,-Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Návrh žalobce na přerušení řízení do skončení řízení, vedeném Policií České republiky pod sp. zn. [REDACTED] pod sp. zn. [REDACTED] (dozorový spis Krajského státního zastupitelství Brno – pobočka Zlín, sp. zn. [REDACTED]), řízení vedeném Nejvyšším státním zastupitelstvím ČR, pod sp. zn. [REDACTED] a řízení vedeném Krajským ředitelstvím Zlínského kraje, pod sp. zn. [REDACTED], **se zamítá.**
- II. Žaloba s návrhem, aby žalovaný 1), 2), 3) byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 15,000.000,-Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému 1) náklady řízení ve výši 1.500,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 1).

- IV. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému 2) náklady řízení ve výši 1.500,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 2).
- V. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému 3) náklady řízení ve výši 300,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 3).

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném zaplacení v záhlaví uvedené částky, jakožto přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, která mu měla být způsobena prohlášením místopředsedy vlády České republiky Andreje Babiše v televizním pořadu Otázky Václava Moravce dne 7. 12. 2014, resp. žalovanými, kteří mu tuto informaci poskytli. Žalobce ve svých tvrzeních uvedl, že dne 16. 9. a 3. 12. 2014 došlo v areálu VTÚ s. p. Vlachovice - Vrbětice k úmyslnému trestnému činu obecného ohrožení, jehož se dopustil dosud neustanovený pachatel či pachatelé. Jako přímý následek jednání pachatele daného trestného činu došlo k následným výbuchům muničních skladů č. 16 a 12, které měl v pronájmu žalobce. Žalobce je tedy osobou poškozenou. V době druhého výbuchu pak byl celý areál uzavřeným prostorem, který v režimu IZS střežila Policie ČR při současném nasazení armády České republiky, a to na základě rozhodnutí vlády. V přímé bezprostřední časové i věcné souvislosti se shora popsáním, uvedl místopředseda vlády České republiky Andrej Babiš dne 7. 12. 2014 ve veřejném diskusním televizním pořadu „Otázky Václava Moravce“ o žalobci informace hrubě poškozující jeho dobré jméno a pověst. Následně pak veřejně uvedl, že tyto informace mu poskytli zaměstnanci Ministerstva obrany. Takto veřejně prezentované informace výrazně poškodily mj. i důvěryhodnost žalobce, jak v tuzemském bankovním styku, tak zejména v jeho podnikatelské činnosti. Žalobce pak nemá sebemenšího důvodu pochybovat o upřímných důvodech místopředsedy vlády, které jej vedly k jeho prohlášení, avšak domnívá se, že mu byly dosud nezjištěnými zaměstnanci žalovaného 1) záměrně a úmyslně podsunuty vědomě nepravdivé informace s cílem žalobce poškodit. Podle názoru žalobce tyto informace obdržel od uvedených pracovníků žalovaného 1) v rámci výkonu své i jejich funkce a je nutno odmítnout domněnku, že by se tyto informace od zaměstnanců žalovaného 1) dozvěděl mimo výkon své funkce, neboť taková domněnka by svědčila vědomému porušení služební mlčenlivosti z jejich strany. Tím je tedy dána přímá příčinná souvislost mezi jednáním pracovníků žalovaného 1) v rámci jejich výkonu veřejné moci a událostí, v jejímž důsledku vznikla žalobci nemajetkové újma. Žalovaný 2) a 3) se pak podílel na gradaci následků, když orgány činné v trestním řízení a velitel zásahu při výbuchu, nezveřejnily pravdivé a vysvětlující informace stran osoby žalobce. Pokud jde o jednotlivé výroky, uvedené v pořadu Václava Moravce, jedná se o tyto výroky:

- pod bodem a) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že se „jedná o velice kontroverzní firmu, která tam nikdy neměla skladovat a Ministerstvo obrany nemělo takové firmě sklady pronajmout, když má za sebou takovou historii“. Toto tvrzení je podle názoru žalobce nepravdivé, společnost byla důkladně opakovaně prověřována, při každém vydávání povolení k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem podle zákona č. 38/1994 Sb. Žalobce je navíc držitelem platného obranného standardu. Kompetentní pracovníci Ministerstva obrany museli vědět, že žalobce je nejen spolehlivá, ale i bezúhonná firma, neboť se jako dotčený správný úřad podílel na vydání veškerých potřebných povolení

k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem. Pokud tedy pracovníci žalovaného 1) sdělili místopředsedovi vlády informace, které takto interpretoval, způsobili žalobci nemajetkovou újmu nesprávným výkonem veřejné moci, neboť tyto informace byly zjevně nepravdivé,

- pod bodem b) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „žalobce nekomunikuje se státem, mluví jen přes svého mluvčího. Už dávno se majitel měl dostavit k jednání. Vzhledem k historii firmy, ministerstvo obrany ji nemělo v roce 2011 pronajmout ten sklad. Proč obrana v roce 2011 pronajala sklady takovéhle firmě, která měla takovou historii a údajně Biska na to upozorňovala.“ Ani tento výrok není podle názoru žalobce pravdivý, když žalobce od počátku komunikuje prostřednictvím statutárních orgánů a i po vzniku předmětného události byla ze strany žalobce státu poskytnuta veškerá součinnost a není tak jediný závažný důvod, proč by žalovaný 1) neměl žalobci předmětné sklady v areálu pronajmout. Pokud jde o původce těchto nepravdivých informací, musí se jednat o pracovníky žalovaného 1), čemuž nasvědčuje poslední zmíněná informace o údajném upozornění BIS. Pokud by toto upozornění skutečně existovalo, bylo by v režimu utajení. Již samotná informace o existenci takového upozornění je sama o sobě utajenou informací. Ke sdělení takové informace mezi pracovníky žalovaného 1) a místopředsedou vlády, mohlo dojít například v rámci jednání Bezpečnostní rady státu, která danou problematiku opakovaně projednávala. V tomto případě museli mít zaměstnanci žalovaného 1) vědomí, že předmětné informace jsou nepravdivé. Je nepravděpodobné, že by si místopředseda vlády takové informace vymyslel.

- pod bodem c) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „žalobce odvezl také munici do Bulharska, kde to údajně bouchlo. Kupující se s žalobcem soudí“. Tato informace pak podle závěrů žalobce zazněla pouze v rámci trestního řízení před orgány Policie České republiky – PČR SKPV ÚOOZ, kde zástupci žalobce uvedli konkrétní informace o konkrétním obchodu s vojenským materiálem, kdy ve skladu kupujícího v Bulharsku došlo k explozi vojenského materiálu, avšak v předmětném skladu se nacházel i vojenský materiál, zakoupený od jiných českých společností a není zřejmé, zda konkrétně explodoval materiál žalobce. Žalobce tuto informaci považuje za informaci s určitým racionálním základem, avšak zcela nepravdivě interpretovanou. Žalobce zcela vylučuje domněnku, že by orgány činné v trestním řízení poskytly předmětné informace z trestních spisů, popř. ze spisů státního zastupitelství pracovníkům žalovaného 1), kteří by je pak dále poskytovali jiným, na trestním řízení nezúčastněným osobám. Za pravděpodobnější variantu žalobce považuje, že do policejního informačního systému ETR popř. systému státního zastupitelství ISYZ, kde se tyto informace mohly nacházet, měli nebo mohli mít přístup konkrétní pracovníci žalovaného 1) v rámci výkonu své činnosti. Z tohoto důvodu mohli mít pracovníci žalovaného 1) informace z trestního řízení. Pokud tyto informace zazněly v citovaném zpravodajském pořadu, pak tyto informace poskytli vědomě nepřesně s vědomím, že budou zveřejněny a žalobce poškodí.

-pod bodem d) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „pokud žalobce údajně vyvezl zbraně do Konga a bylo to zakázané, má za sebou podivnou historii“. I v tomto případě museli mít informace pracovníci žalovaného 1), neboť se účastní každotýdenního projednávání žádostí o licenci k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem, navíc žalovaný 1) má autorizovaný přístup do některých evidencí vedených licenční správou Ministerstva průmyslu a obchodu. Kompetentní pracovníci žalovaného 1) tedy museli vědět, že společnost nebyla nikdy vydána licence k mezinárodnímu obchodu vojenského materiálu do Konga, kam společnost nikdy uvedené zbraně nevyvezla. Tato informace, která byla

kompetentním pracovníkům žalovaného 1) známa, nebyla, ani nemohla být známa místopředsedovi vlády, který tuto zjevně nepravdivou informaci zveřejnil. Je pravděpodobné, že byla poskytnuta v rámci výkonu veřejné moci, popřípadě v souvislosti s ní, neboť je vyloučeno, aby se k těmto informacím dostal kdokoliv mimo výkon veřejné moci.

-pod bodem f) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že se den před prvním výbuchem měl do skladu dostavit výkonný ředitel společnosti. Tato informace byla zcela neveřejná a věděly ji pouze orgány činné v trestním řízení, které zajistily knihu docházky a kterým tuto informaci při podání vysvětlení potvrdili pracovníci žalobce. Pokud tuto informaci místopředseda vlády v daném pořadu zveřejnil, mohl ji buď získat přímo od orgánů činných v trestním řízení, o čemž žalobce pochybuje nebo od zaměstnanců žalovaného 1), kteří měli z titulu svých pravomocí přístup do elektronického systému policie ETR, nebo státního zastupitelství ISYZ. Tato informace je pravdivá, avšak její zveřejnění bylo provedeno v rozporu se zákonem, kdy takto zveřejněná informace se podílela zásadním způsobem na poškození dobrého jména žalobce, v rámci mediální štvance, svým zasazením do kontextu negativní mediální kampaně, vedené proti žalobci. Informaci tedy museli místopředsedovi vlády sdělit pracovníci žalovaného 1), kdy ke zveřejnění došlo v rozporu se zákonem, což lze považovat za nesprávný výkon veřejné moci.

Bezprostředně po samotném trestném činu pak došlo ze strany orgánů veřejné moci k opakovanému masivnímu úniku citlivých informací, vztahující se k předmětnému trestnímu řízení, kdy stát, prostřednictvím svých orgánů nezajistil důslednou ochranu žalobce, tedy žádným způsobem nekorigoval výstup informací z trestního řízení, čímž umožnil vytvoření negativního mediálního obrazu, výrazně poškozující společnost žalobce. Pracovníci žalovaného 1) tedy za dané vypjaté situace, poskytli místopředsedovi vlády nepravdivé informace s vědomím, že tento je zveřejní v hlavním vysílacím čase v daném okamžiku, v nejsledovanějším televizním pořadu. V uvedeném prvotním okamžiku bezprostředně po výbuchu, zcela postačovalo pro vytvoření objektivního mediálního obrazu informující veřejnost, aby příslušné tiskové orgány žalovaného 1) a žalovaného 2), veřejnost informovali o tom, že celý areál byl hermeticky uzavřen a je střežen Policií a armádou České republiky, a že byl sklad č. 12 před výbuchem zkontrolován pyrotechniky, kteří jej označili jako bezpečný a zkontrolovaný. Taková informace však nebyla do dnešního dne veřejnosti předložena. Podle názoru žalobce pochybily orgány veřejné moci, bezprostředně po spáchání trestného činu v tom, že s ohledem na charakter trestné činnosti, nevyhlásili prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení okamžité a úplné informační embargo ve vztahu k poškozeným, vyjma informací nezbytných pro provádění záchranných a likvidačních prací. Měly tedy uložit zákaz, aby složky IZS, včetně pyrotechnické služby, předmětnou událost jakkoliv komentovaly. Na místo toho pracovníci žalovaného 1) poskytli místopředsedovi vlády nepravdivé, nepřesné, či neúplné informace s vědomím, že tyto budou zveřejněny a poškodí žalobce.

Za nesprávný výkon veřejné moci považuje žalobce i to, že zejména orgány činné v trestním řízení důsledně nedementovaly názory a spekulace sdělovacích prostředků, a to i přesto, že jim bylo z trestních spisů známo nejen to, že zveřejněné informace jsou nepravdivé, ale i to, jaká je jejich pravdivá podoba. Tímto pak byl prohlouben mediálně špatný obraz žalobce, tedy i povědomí, že se i na druhém výbuchu podílel žalobce. Orgány činné v trestním řízení namísto toho, aby zdroj těchto nepravdivých informací odhalily, zjistily jeho motivaci a viníky posléze potrestaly, prostřednictvím orgánů

státního zastupitelství se podílely na prohloubení škodlivého následku tím, že nebylo zajištěno důsledné a objektivní prověření všech uvedených skutečností z pohledu, zda nedošlo ke spáchání trestného činu. V důsledku dané skutečnosti, tedy, že došlo k nepravdivému či hrubě zkreslenému a na první pohled dehonestujícímu zveřejnění informací, místopředsedovi vlády, došlo k masivnímu poškození dobrého jména a pověsti žalobce a velmi významnému narušení jeho podnikání. Tímto pak žalobci vznikla nemajetková újma, kterou vyčíslil částkou ve výši 15,000.000,-Kč.

Žalovaný 1) ve svém vyjádření nesporel skutečnost, že dne 16. 10. 2014 došlo k výbuchu muničního skladu č. 16 v areálu VTÚ s. p. Vlachovice - Vrbětice, okres Zlín, kdy tento sklad měl v nájmu žalobce. Dne 4. 11. 2014 na základě rozhodnutí Vlády ČR byla v této mimořádné situaci povolána k plnění úkolu Policie České republiky, Armáda České republiky, jako jedna ze složek integrovaného záchranného systému. Dne 3. 12. 2014 byly v areálu zaznamenány další výbuchy, kdy pyrotechnickou službou Policie České republiky bylo následně zjištěno, že byl výbuchem zničen sklad č. 12, který měl v nájmu žalobce. Dále žalovaný 1) nesporel skutečnost, že dne 7. 12. 2014 vystoupil v diskuzním pořadu Otázky Václava Moravce místopředseda vlády České republiky Andrej Babiš. Kromě jiných diskutovaných témat, bylo krátce diskutováno o událostech ve Vrbeticích. Žalovaný 1) pak má za to, že na vystoupení Andree Babiše v diskuzním pořadu nelze pohlížet jako na výkon veřejné moci. Tato osoba nemá žádný vztah k žalovanému 1). Žalobce pak nepředložil jediný důkaz o tom, že by některý ze zaměstnanců žalovaného 1) sdělil panu Babišovi dehonestující informace o žalobci, a že by žalovaný 1) přiměl místopředsedu vlády, aby tyto informace s úmyslem žalobce poškodit, zveřejnil. Andrej Babiš v tomto diskuzním pořadu vyjádřil pouze svůj subjektivní kritický názor na věc, aniž by žalobce nebo jiné subjekty jmenoval. Žalovaný 1) dále konstatoval, že v uvedeném diskuzním pořadu byly Andrejem Babišem prezentovány nepřesné informace ohledně osoby pronajímatele, kterým je státní podnik, nikoliv Ministerstvo obrany, jak uvedl. Je proto více než nepravděpodobné, že by žalovaný 1) sdělil místopředsedovi vlády takové informace. Z výše uvedeného je pak zřejmé, že žalovaný 1), resp. armáda České republiky, zasahovala při událostech ve Vrbeticích jako složka integrovaného záchranného systému, podle zákona č. 238/1998 Sb., na základě rozhodnutí vlády. Z podání žalobce pak nelze dovést odpovědnost za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., neboť nejsou splněny základní předpoklady této odpovědnosti, tj. nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup, vznik škody a příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody.

Žalovaný 2) ve svém vyjádření rovněž nesporel skutečnost, že dne 16. 10. 2014 došlo k požáru a výbuchu skladového objektu č. 16 v areálu Vojenského technického ústavu, s. p. v obci Vlachovice – Vrbětice, v okrese Zlín, kdy v areálu se nachází muniční sklady, přičemž sklad č. 16 měl v pronájmu žalobce. V souvislosti s řešením mimořádné události po požáru a výbuchu munice, zahájilo Ministerstvo vnitra, prostřednictvím Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru České republiky, na žádost hejtmana Zlínského kraje, koordinaci záchranných a likvidačních prací podle zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů. Na základě rozhodnutí Vlády České republiky byla dne 4. 11. 2014 povolána k plnění úkolu Policie České republiky i Armáda České republiky. Dne 3. 12. 2014 byly v areálu zaznamenány další neřízené výbuchy, kdy pracovníkem pyrotechnické služby Policie České republiky bylo potvrzeno, že výbuchem byl zcela zničen sklad č. 12, jež měl v pronájmu žalobce. K věci samé pak žalovaný 2) uvedl, že tvrzený nesprávný úřední

postup představitelů složek integrovaného záchranného systému, včetně pyrotechnické služby Policie ČR, nebyl v žalobě konkretizován, když nebylo specifikováno, jaké konkrétní informace, které by vedly k poškození dobrého jména žalobce, byly veřejnosti prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků sděleny, kdo konkrétně, kdy a jakým způsobem tyto informace sdělil. Pokud žalobce poukázal na skutečnost, že představitelé složek integrovaného záchranného systému, nedementovali informace, uváděné v hromadných sdělovacích prostředcích a neposkytlí vysvětlující a objektivní informace veřejnosti, žalovaný 2) uvedl, že velitel zásahu a další zástupci složek integrovaného záchranného systému nemohou dementovat, nebo upřesňovat veškeré názory a informace poskytované sdělovacími prostředky či komentáře jiných subjektů nepodřízených veliteli zásahu. O zásahu pak po celou dobu mimořádné události sděloval orgánům státní správy a samosprávy pouze objektivní informace k ochraně obyvatelstva a majetku. Velitel zásahu neposkytl žádné vyjádření týkající se žalobce, která by jej mohla poškodit. Velitel zásahu ani jiní představitelé složek integrovaného záchranného systému se ohledem na pokyn státního zástupce nevyjadřovali ani k probíhajícímu trestnímu řízení, v němž je zjišťována příčina výbuchu. Vzhledem k tomu, že nebyly naplněny základní předpoklady odpovědnosti státu za škodu, navrhl žalovaný 2) aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Žalovaný 3) ve svém vyjádření uvedl, že nesporně skutečnost, že dne 16. 10. 2014 došlo v prostorách Vojenského technického ústavu, pobočka Vlachovice – Vrbětice, k výbuchu skladu žalobce, kde byla uložena munice. K dalšímu výbuchu pak došlo dne 3. 12. 2014 a jednalo se rovněž o sklad, který měl v pronájmu žalobce. Také nesporně skutečnost, že v přímé bezprostřední časové i věcné souvislosti v pořadí Otázky Václava Moravce dne 7. 12. 2014, Andrej Babiš hovořil o osobě žalobce. Žalovaný 3) má za to, že vzhledem k tomu, že se žalobce cítí být poškozen výroky místopředsedy vlády, který se měl vyjádřit na základě informací jemu poskytnutých zaměstnanci Ministerstva obrany, tedy žalovaného 1), je zřejmé, že příslušnost žalovaného 3) – Ministerstva spravedlnosti, není v tomto případě dána. Předmětné výroky místopředsedy vlády není možné chápat jako výroky Ministerstva spravedlnosti a rovněž informace, na základě kterých byli výroky činěny, nebyly místopředsedovi vlády poskytnuty žalovaným 3) ani jeho zaměstnanci.

Rovněž účastníci na straně žalované nesporně skutečnost, že se žalobce se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 15,000.000,-Kč, na ně předběžně obrátil, kdy po projednání těchto žádostí mu nebylo ničeho poskytnuto.

Usnesením ze dne 16. 8. 2016, č. j. 28C 296/2015-60 byl žalobce vyzván, aby doplnil tvrzení:

- zkonkretizoval a upřesnil, kdo, kdy a jakým způsobem (tzn. při jaké příležitosti) z resortu Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti sdělil místopředsedovi vlády informace uvedené bodem a) až f) žaloby, jejichž nepravdivost žalobce napadá, a které byly místopředsedou vlády použity při diskusním pořadu „Otázky Václava Moravce“ dne 7. 12. 2014,
- aby zkonkretizoval a objasnil, kdo, kdy a při jaké příležitosti ze zaměstnanců Ministerstva obrany nahlédl do systému Policie ČR (ETR), nebo do systému státního zastupitelství (ISYZ) a sdělil informaci specifikovanou pod bodem f) žaloby a zda toto bylo při výkonu úřední činnosti,

- aby upřesnil, které orgány veřejné moci měly bezprostředně po spáchání trestného činu vyhlásit informační embargo a z jakých důvodů a jakým způsobem případně tato nečinnost zasáhla do osobnostní sféry žalobce (a do které) – opět konkrétně popsat.

Jinak řečeno, vzhledem ke skutečnosti, že tvrzení obsažená v žalobě byla obecná, neurčitá a nekonkrétní, bylo nutné z hlediska hmotněprávního posouzení daného návrhu, tvrdit:

- že žalobcem namítané nepravdivé informace byly sděleny zaměstnanci Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti (kterými konkrétními zaměstnanci),
- že tyto informace byly sděleny v rámci výkonu úřední činnosti (tj. kdy, při jaké příležitosti a kde),
- že žalobci v souvislosti s těmito informacemi vznikla nemajetková újma v jím žalované výši, tj. jakým konkrétním způsobem bylo zasaženo do jeho práv a do jakých a konkrétně vylíčit, co mu tento zásah v jeho osobnostních právech způsobil, a že tomu odpovídá jím nárokováná částka,
- aby odstranil rozpor ve svých žalobních tvrzeních, když jednou v žalobě uvedl, že v příčině se sdělením zaměstnanců Ministerstva obrany (vnitra, spravedlnosti), vznikla žalobci nemajetková újma a poté je uvedeno, že v přímé souvislosti s jednáním místopředsedy vlády dne 7. 12. 2014, který zveřejnil nepravdivé informace, žalobci vznikla újma.

Na toto žalobce reagoval podáním ze dne 16. 9. 2016, v němž uvedl, že vzhledem k tomu, že se jednalo o vystoupení místopředsedy vlády jednajícího jako úřední osoba z pozice člena Rady obrany státu, má informace o tom, kdo tyto poskytl nepochybně k dispozici jednak přímo Úřad rady obrany státu, jednak Ministerstvo obrany, tedy žalovaný 1). Dále uvedl, že jak žalovaný 1), konkrétně zejména Vojenské zpravodajství z titulu možného oprávněného vstupu, tak Policie České republiky, či žalovaný 3), z titulu správce informačního systému ETR a ISYZ, jsou schopni k výzvě soudu předložit přehled identifikátorů přístupujících osob do obou systémů v daném čase, kteří nahlíželi do souborů týkající se předmětné problematiky. Vyžádáním těchto informací proto žalobce navrhl k důkazu. Další informace, které soud ve své výzvě požadoval, jsou součástí jednak dozorových spisů státního zastupitelství, jednak trestních spisů, vedených NCOZ popř. Policií ČR, Krajské ředitelství Zlínského kraje popř. správních spisů vedených uvedenými orgány moci výkonné k dané věci. Žalobce proto navrhl vyžádat si spis od Národní centrály organizovaného zločinu – sp. zn. [REDAKCE] a sp. zn. [REDAKCE] týkající se šetření výbuchu ve Vrběticích, dále dozorový spis Krajského státního zastupitelství Brno, pobočka Zlín, sp. zn. [REDAKCE], dozorový spis sp. zn. [REDAKCE] Vrchního státního zastupitelství Olomouc a dozorový spis Nejvyššího státního zastupitelství České republiky, sp. zn. [REDAKCE], kdy posledně dva zmíněné spisy se týkají trestního oznámení žalobce ke skutečností, jež jsou obsahem této žaloby, dále pak spis Krajského ředitelství Zlínského kraje, sp. zn. [REDAKCE] týkající se krizového řízení při zásahu ve Vrběticích. Žalobce uvedl, že v těchto spisech se nachází listiny, které budou žalobcem označeny k provedení důkazu v daném řízení. Ke spisům státního zastupitelství a Národní centrály organizovaného zločinu žalobce uvedl, že státní zastupitelství neumožňuje nahlížet do svých dozorových spisů, vyjma případů, kdy si tyto vyžádá soud, pokud jde o spisy Národní centrály organizovaného zločinu, učinil žalobce, z pozice

poškozeného, pokus o nahlédnutí do trestního spisu, kdy tento mu byl odmítnut. Žalobce uvedl, že bez opatření těchto spisů, není schopen přesně popsat úřední činnosti dotčených osob, při vymezení vzájemné souvislosti, stejně tak není schopen v dané chvíli přesně specifikovat podíl jednotlivých úředních osob na vzniku nemajetkové újmy, včetně rozsahu této újmy. Pokud jde o rozpor v tvrzení, že nemajetková újma vznikla žalobci v příčině s nesprávným úředním postupem orgánů státu či sdělením místopředsedy vlády v otázkách Václava Moravce, žalobce uvedl, že tento rozpor je jen zdánlivý a bude schopen jej upřesnit až po prokázání obsahu shora uvedených spisů, které konkrétní informace byly obecně zmíněnými pracovníky žalovaného 1) místopředsedovi vlády v postavení člena rady obranu státu, skutečně poskytnuty. Pokud mu byly poskytnuty nepravdivé informace, pak část nemajetkové újmy byla žalobci způsobena jednáním pracovníků žalovaného 1), kteří poskytli členu vlády nepřesné či nepravdivé informace s vědomím, že tento jej zveřejní, či zveřejnit může. Prokáže-li se však, že informace byly přesné a pravdivé a došlo k jejich zkreslení, pak část újmy vznikne žalobci jednáním člena vlády, který tyto informace danou formou zveřejnil. Současně žalobce navrhl přerušování řízení do skončení jím uvedených trestních řízení, neboť v těchto trestních řízení je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci, zejména pak skutečnosti v trestním řízení zjištěné, ke kterým zatím žalobce nemá přístup. Tyto významně mohou ovlivňovat předmětné řízení a na základě nich může žalobce zkonkretizovat svá tvrzení.

Mezi účastníky řízení byla nesporná skutečnost, že dne 16. 9. a 3. 12. 2014 došlo v areálu VTÚ s. p. Slavičín – Vrbětice, k výbuchům muničních skladů č. 16 a 12, které měl v pronájmu žalobce. Nebylo sporné, že na základě rozhodnutí vlády České republiky ze dne 4. 11. 2014 byla povolána k plnění úkolů Policie České republiky a Armáda České republiky, jako jedna ze složek integrovaného záchranného systému. Také nebylo sporu o tom, že dne 7. 12. 2014 vystoupil v diskuzním pořadu „Otázky Václava Moravce“ místopředseda vlády České republiky, Andrej Babiš, kdy bylo mj. diskutováno o událostech ve Vrběticích. Žalobce se se svým nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 15,000.000,-kč z titulu nesprávného úředního postupu obrátil na žalovaného 1), 2) a 3), přičemž po projednání jeho žádostí, tyto nebyly shledány důvodnými.

V rámci přípravy jednání pak soudu nebyly zapůjčeny žalobcem označené trestní spisy, vyjma spisu [REDAKCE], resp. [REDAKCE], týkající se trestního oznámení žalobce. Dále bylo orgány činnými v trestním řízení soudu sděleno, že předmětné spisy neobsahují žádné podklady, či informace, jež se měly týkat vystoupení místopředsedy vlády České republiky Andreje Babiše, v diskuzním televizním pořadu Otázky Václava Moravce a rovněž ani informace, které měly být údajně sděleny pracovníky Ministerstva obrany ČR místopředsedovi vlády. Úřadem vlády České republiky bylo soudu sděleno, že žádní zaměstnanci Úřadu vlády České republiky místopředsedovi vlády žádné informace, týkající se dané věci neposkytnou, ani se jeho přípravou na předmětný pořad nezabývali. Rovněž žalovaným 1) bylo sděleno, že žádní zaměstnanci jeho úřadu žalobcem tvrzené informace prvnímú místopředsedovi vlády, v rámci své úřední činnosti, neposkytnou.

Soud provedl dokazování spisem Nejvyššího státního zastupitelství, sp. zn. [REDAKCE], konkrétně trestním oznámením žalobce ze dne 6. 12. 2014. Z tohoto vzal za prokázané, žalobce podal trestní oznámení na dosud neznámého pachatele pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby v souběhu s trestným činem ohrožení utajované informace, kterého se měl dopustit podle názoru

žalobce, neustanovený pracovník orgánů veřejné moci, který vykonal svoji pravomoc v rozporu se zákonem tím, že umožnil zveřejnění utajované informace, mající původ v trestním spise neoprávněné osobě, přičemž se jednalo o shodné informace, jež jsou obsahem žalobního návrhu v této věci a které měl zveřejnit v diskuzním pořadu Václava Moravce dne 7. 12. 2014 Andrej Babiš.

Podle ust. § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen zákon) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 zák. o odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 zák. stát odpoví za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem.

S odkazem na shora uvedená žalobní tvrzení a provedené dokazování posoudil soud věc po právní stránce následovně. Již ze samotných žalobních tvrzení se podává, že žaloba nemůže být úspěšná. Z tohoto důvodu soud ve věci nevedl dokazování v rozsahu, jak jej označil žalobce. Podle ustanovení § 1 zákona, odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. O úřední postup jde tehdy, jestliže tak postupují osoby, které plní úkoly státního orgánu a pokud tento postup slouží k výkonu státní moci. Podmínkou aplikace ustanovení § 13 odst. 1 citovaného zákona tedy je, že stát prostřednictvím svých orgánů, vystupuje jako nositel veřejné moci, při jejím uplatňování. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu či nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím je: 1) existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, 2) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem, nezákonným rozhodnutím a vznikem škody, 3) vznik škody. Tyto podmínky musí být naplněny zároveň. Nesprávným úředním postupem se pak rozumí porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to při takových úkonech, které jsou prováděny v rámci činnosti rozhodovací, ale neodrazí se bezprostředně v obsahu vydaného rozhodnutí. Naopak nesprávnost úředního postupu či vady úkonů při úředním postupu, které směřují k vydání rozhodnutí, již nacházejí svůj odraz v jeho obsahu, mohou být posuzovány toliko z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Samy o sobě však odpovědnostní titul představovat nemohou. Povinnost tvrzení a povinnost důkazní pak jsou procesními povinnostmi, o kterých je soud povinen, jeli to třeba, účastníka řízení poučít, přičemž poučení o těchto procesních právech je soud povinen poskytnout účastníku v době, kdy je toho podle stavu řízení zapotřebí. Pokud jde o povinnost tvrzení, žalobce by měl v žalobě vylíčit rozhodné skutečnosti, tedy uvést všechna potřebná tvrzení významná podle hmotného práva. Poučovací povinnost soudu vzniká především i tehdy, pokud skutkové přednesy nejsou úplné, přičemž k tomuto patří i případy, kdy skutkové přednesy, obsažené v žalobě, jsou sice dostačující pro vymezení předmětu řízení a nelze proto jejich neurčitost považovat za vadu žaloby, bránící jejímu projednání, avšak je nezbytné, aby žalobce svá tvrzení dále doplnil zcela určitými a konkrétními skutkovými přednesy. Za tímto účelem proto soud usnesením ze dne 16. 8. 2016 žalobce vyzval k doplnění rozhodných skutečností. I po této výzvě však žaloba, resp. žalobní tvrzení, zůstala nadále obecná, nekonkrétní a

neurčitá, neboť nebyla doplněna o skutečnosti, které soud v tomto usnesení požadoval. Sám žalobce připustil, že potřebné skutečnosti nebude moct doplnit, pokud nebude provedeno dokazování jím požadovanými trestními spisy, resp. dokud nebude rozhodnuto o jeho trestním oznámení a rovněž o „kauze Vrbětice“ (tedy pokud nebudou **známy** výstupy z trestních řízení). Z tohoto důvodu i navrhoval přerušování řízení do skončení shora uvedených trestních řízení. Z těchto okolností se podle názoru soudu podává, že žalobcem uplatněná žaloba, je předčasně podaná. Pakliže žalobce podal trestní oznámení, ve kterém napadá stejné pochybení orgánů státu, jako v této žalobě, tedy tato žaloba je vymezena shodně s trestním oznámením, bude nejprve potřeba prošetřit skutečnost, zda se žalobcem popsaným jednáním případně stal trestný čin, kdo jej spáchal a zda byl spáchán v příčinné souvislosti s jednáním orgánů státu. Na zjištění těchto skutečností pak bude mít odpověď prošetřování trestního oznámení žalobce. Až tedy budou shora uvedené podstatné skutečnosti postaveny najisto, bude pak zřejmé, zda žalobcem takto koncipovaná žaloba může být úspěšná či nikoliv a zda žalovaní jsou ve sporu vůbec pasivně legitimováni (tzn. zda vůbec v rámci výkonu veřejné moci došlo k nesprávnému úřednímu postupu). Tento soud by jinak suploval vyšetřovací činnost orgánů činných v trestním v trestním řízení, což mu nepřísluší, obzvláště, mají-li být tyto skutečnosti objasněny v rámci žalobcem podaného trestního oznámení. Pokud tyto základní otázky nejsou dosud objasněny, je zřejmé, že žalobce podaná žaloba je obecná, neurčitá a žalobce ji nemůže řádně zkonkretizovat, když neví, zda, kdo, při jaké příležitosti, (tj. v rámci úřední činnosti či nikoliv), poskytl místopředsedovi vlády informace (jakého charakteru), které následně uvedl v otázkách Václava Moravce a zda případně poskytnuté informace byly záměrně zkreslené (jak tvrdí žalobce) či nikoli apod. Teprve, až tyto okolnosti budou orgány činných v trestním řízení prošetřeny, může žalobce podat určitou a konkrétní žalobu, popřípadě může dospět k závěru, že odpovědnost státu v závislosti na šetření Policie České republiky, není dána. Navíc aktuálně ze sdělení orgánů činných v trestním řízení v rámci přípravy jednání vyplynulo, že informace, jež měly být poskytnuty místopředsedovi vlády, obsahem trestního spisu nejsou a rovněž, že žádní zaměstnanci z Úřadu vlády, či žalovaného 1) předmětné informace místopředsedovi vlády v rámci své úřední činnosti neposkytli. Soud proto soud zamítl návrh žalobce na přerušování řízení do skončení ve výroku I. uvedených trestních řízení, neboť se evidentně jedná o žalobu předčasně podanou. Soud je proto závěru, že stran žalobcem vymezených skutků pod bodem a) až f) žaloby, je žaloba minimálně předčasná. Navíc v případě tvrzení skutku pod bodem f), tedy, že v pořadí Otázky Václava Moravce byla sdělena informace, že výkonný ředitel žalobce se měl dostavit před druhým výbuchem do skladu, a v příčině s tímto měla žalobci vzniknout nemajetková újma, neboť byl v podstatě spojován s druhým výbuchem, je soud názoru, že sdělení této informace, nemohlo žalobce nijak poškodit, neboť, jak sám uvedl, jednalo se o informaci pravdivou.

Pokud jde o další vymezený skutek, který žalobce považoval za nesprávný výkon veřejné moci, tedy, že orgány činné v trestním řízení důsledně nedementovaly názory a spekulace sdělovacích prostředků, ač jim bylo z trestních spisů známo, že zveřejněné informace jsou nepravdivé, což se mělo vztahovat i na představitele složek integrovaného záchranného systému, soud uvádí, že orgány činné v trestním řízení, popřípadě představitelé složek integrovaného záchranného systému, nemají povinnost dementovat informace, které jsou uváděny v hromadných sdělovacích prostředcích. Takováto povinnost nevyplývá z žádného právního předpisu a žalobcem takto vymezené jednání, nelze zahrnout pod pojem úředního postupu, jehož definici soud popsal shora.

Pro úplnost pak soud dodává, že obdobně smýšlí, i pokud jde o žalobcem uvedené

skutečnosti pod bodem a) a f) žaloby, které měl Andrej Babiš sdělit v diskuzním pořadu Otázky Václava Moravce. Z žaloby vyplývá, že žalobci měla vzniknout nemajetková újma tím, že tyto skutečnosti byly Andrejem Babišem prezentovány v rámci pořadu Otázky Václava Moravce. Je proto zřejmé, že případná újma mohla žalobci vzniknout toliko v příčině s jejich veřejným oznámením Andrejem Babišem, nikoliv tím, že tyto informace byly místopředsedovi vlády sděleny třetí osobou. Zásah do osobnostních práv žalobce mohl být podle názoru soudu způsobem jen prezentací zmíněných informací (navíc by se muselo jednat o informace nepravdivé) v rámci uvedeného pořadu. Popsané jednání však podle názoru soudu opětovně nelze podřadit pod úřední postup žalovaného 1) až 3) ve smyslu ust. § 1 odst. 1 zákona, proto uvedené subjekty nemohou být za žalobcem popsaného stavu věci ani pasivně legitimováni.

Pokud jde o zapůjčení shora uvedených vyšetřovacích a dozorových spisů, odkazuje soud na ustanovení § 162 odst. 3, 4, pokynu č. 7/2004 Sb., Nejvyššího státního zástupce, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, podle něhož vyřízené vyšetřovací, nebo trestní spisy, mohou být zapůjčeny soudu, jinému státnímu zastupitelství, orgánu policie, Ministerstvu spravedlnosti, Institutu pro kriminologii a sociální prevenci a rovněž správním úřadům k vyřízení o přestupku. Jiným subjektům, nebo k jiným účelům mohou být vyšetřovací, nebo trestní spisy, zapůjčeny jen s předchozím souhlasem okresního státního zástupce, u Krajského státního zastupitelství, náměstka, krajského státního zástupce, u Vrchního státního zastupitelství a Nejvyššího státního zastupitelství ředitele odboru. Do jiných spisů státního zastupitelství, než vyšetřovacích nebo trestních, lze nahlížet, pořizovat z nich kopie, nebo výpisy a je zapůjčovat mimo soustavu státního zastupitelství jen výjimečně, po předchozím souhlasu osob, uvedených v odst. 3, větě druhé. Z daného se proto podává, že předmětné vyšetřovací spisy, jež dosud nejsou vyřízeny a dozorové spisy, které řadíme do jiných spisů, lze zapůjčit toliko se souhlasem příslušné osoby uvedené v odst. 3 tohoto pokynu.

Za předpokladu, že tedy vyšetřování výbuchu ve Vrběticích bude ukončeno, bude důkazní situace pro žalobce podstatně příznivější, což opětovně vypovídá o předčasnosti žaloby. Podaná žaloba v této fázi trestního řízení, pak působí na soud tak, že by žalobce mohl mít zájem, „dostat se“ do vyšetřovacích spisů, když mu to nebylo umožněno v postavení poškozeného, právě prostřednictvím této žaloby a s tím spojeného dokazování. Z těchto všech shora nastíněných důvodů proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou a předčasně podanou, kdy navíc ani neshledal pasivní legitimaci na straně žalovaných.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byli žalovaní ve sporu plně úspěšní, přiznal jim soud náklady tohoto řízení, které se skládají ve vztahu k žalovanému 1), 2) z náhrady hotových výdajů ve výši 1.500,- Kč (ke každému z nich) podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 1 písm. a) a ust. § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu (5 úkonů právní služby po 300,- Kč – vyjádření ve věci samé, 2x příprava na jednání a 2x účast na jednání) a ve vztahu k žalovanému 3) ve výši 300,-Kč za vyjádření ve věci samé.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto zákonem, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Praze dne 22. března 2017

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Milada Bryndová